

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 1136

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 25 noiembrie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 445 din 12 octombrie 2022 referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii	2–10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
2.155/20.917. — Ordin al ministrului muncii și solidarității sociale și al ministrului familiei, tineretului și egalității de șanse privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității	11
2.882. — Ordin al ministrului afacerilor externe pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2653 (2022)	12–15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 445**

din 12 octombrie 2022

referitoare la obiecția de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Varga Attila	— judecător
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent-șef

1. Pe rol se află soluționarea obiecției de neconstituționalitate a Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, obiecție formulată de Președintele României, în temeiul art. 146 lit. a) din Constituție și al art. 15 din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale.

2. Cu Adresa nr. CP1/1.110 din 11 iulie 2022, Președintele României a trimis Curții Constituționale sesizarea de neconstituționalitate formulată, care a fost înregistrată la Curtea Constituțională cu nr. 5.715 din 11 iulie 2022 și constituie obiectul Dosarului nr. 1.785A/2022.

3. **În motivarea sesizării de neconstituționalitate**, autorul susține că, prin conținutul său normativ, legea dedusă controlului de constituționalitate contravine dispozițiilor art. 1 alin. (5), ale art. 61, ale art. 69 alin. (2), ale art. 74 alin. (1) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție.

4. Autorul arată că, prin articolul unic pct. 1 și 2 din legea criticată, Parlamentul a aprobat Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2022, în sensul includerii obligației deputaților și senatorilor de a supune propunerile legislative cu impact asupra mediului de afaceri analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, înainte de transmiterea spre avizare, și al stabilirii obligației inițiatorului actului normativ „de a prelua” propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza raportului privind Testul IMM; în cazul nepreluării propunerilor, s-a instituit pentru inițiatorul actului normativ obligația de a justifica acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu. Din analiza conținutului normelor menționate, prin utilizarea sintagmei „inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor” în cuprinsul art. 9 alin. (2) din Legea nr. 346/2004, pe de-o parte, și prin referirea în mod generic, fără a se distinge cu privire la sfera noțiunii de „inițiator” în cuprinsul art. 9¹ alin. (42) din aceeași lege, pe de altă parte, rezultă că deputații și senatorii vor fi obligați să preia în propunerile lor legislative propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM. Autorul obiecției de neconstituționalitate consideră că această soluție legislativă contravine regimului constituțional al mandatului reprezentativ al deputaților și senatorilor, astfel cum este acesta stabilit în art. 69 din Constituție, întrucât impune preluarea de către deputați și senatori, atunci când inițiază o propunere legislativă, a unor soluții prestabilite.

5. Președintele României susține că, potrivit art. 69 din Constituție, în exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt

în serviciul poporului și orice mandat imperativ este nul. Aceste aspecte constituie fundamentul juridic al mandatului reprezentativ. Textul constituțional constituie cheia principală în interpretarea raporturilor constituționale dintre parlamentar, pe de-o parte, și alegătorii lui, partidele sau formațiunile politice care au susținut respectiva candidatură și Camera din care face parte parlamentarul, pe de altă parte. Teoria mandatului reprezentativ se bazează pe concepția suveranității naționale, în care puterea emană de la națiune, care exprimă o voință distinctă de suma voințelor individuale. Mandatul reprezentativ se exercită independent de alegători sau de categorii sau grupuri sociale; acestea nu pot da ordine, instrucțiuni sau directive și nici nu îi pot revoca pe aleși. Astfel, legătura parlamentarului cu alegătorii pe durata mandatului este una politică, nu una juridică. Altfel spus, mandatul reprezentativ implică un grad de autonomie pe care îl au aleșii, din momentul exercitării mandatului parlamentar. Această autonomie se manifestă atât în privința inițiativei legislative, potrivit art. 74 alin. (1) din Constituție, cât și în activitatea politică a deputaților și senatorilor, în raport cu formațiunile politice pe ale căror liste au candidat. Consecința juridică a mandatului reprezentativ este aceea că, sub aspectul conținutului mandatului parlamentar și în exercitarea acestuia, membrii Parlamentului reprezintă poporul și, în temeiul art. 2 din Constituție, exercită, în numele acestuia, suveranitatea națională. Ca expresie a voinței generale, mandatul parlamentarului se integrează în puterea legiuitoare, organ constituțional colectiv, însă exercitarea sa se realizează individual în cadrul Camerei din care parlamentarul face parte. Cu alte cuvinte, întrucât voința generală se realizează la nivelul Parlamentului, acesta, în ansamblul său, are un mandat ce rezultă din modul de exercitare și realizare a mandatului fiecărui parlamentar, care are ca trăsături izvorâte din art. 61, art. 69 alin. (2) și art. 72 din Constituție: generalitatea, independența, irevocabilitatea și protecția constituțională.

6. În condițiile în care cele două puncte ale articolului unic folosesc formulări imperative, precum „*vor fi supuse*”, respectiv „*preiau*”, acestea prescriu conduita de urmat a deputaților și senatorilor atunci când formulează propuneri legislative cu impact asupra mediului de afaceri, astfel că modificările aduse de Parlament prin legea criticată aduc atingere art. 61 și art. 69 alin. (2) din Constituție.

7. De asemenea, autorul sesizării susține că nerespectarea obligației de a justifica nepreluarea tuturor propunerilor Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii nici nu ar putea atrage răspunderea senatorului ori deputatului pentru modul în care își exercită mandatul parlamentar.

8. Prin raportare la conținutul normelor criticate, Președintele României consideră că pct. 1 și 2 ale articolului unic din legea supusă controlului de constituționalitate nu îndeplinesc cerințele de claritate și previzibilitate a legii, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție în componenta sa referitoare la calitatea legii, așa cum acestea au fost dezvoltate într-o amplă jurisprudență a Curții Constituționale.

9. O primă neclaritate rezultă din lipsa corelării normelor propuse cu ansamblul reglementărilor existente. Astfel, referitor la necesitatea creării unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, capitolul II din Legea nr. 346/2004 prevede la art. 9 alin. (1) că: „*Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale și camerele de comerț și industrie, în cadrul competenței lor, au obligația să elaboreze politici și să asigure măsuri și acțiuni menite să contribuie la protecția întreprinderilor mici și mijlocii în raporturile lor cu statul, în special prin simplificarea procedurilor administrative și prin prevenirea creșterii nejustificate a costurilor legate de conformarea acestora față de reglementările în vigoare*”. Așadar, deși sfera stabilită de acest articol vizează administrația centrală și locală, respectiv camerele de comerț și industrie, pct. 1 al articolului unic din legea supusă controlului de constituționalitate face referire și la „*propunerile legislative ale deputaților și senatorilor*”, iar pct. 2 al articolului unic folosește sintagma „*inițiatorul actului normativ*”. Pe de o parte, într-o interpretare sistematică, se înțelege că în sfera inițiatorilor sunt cuprinși și deputații și senatorii, aceștia având obligația de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, având ca scop finalizarea proiectului de act normativ. Pe de altă parte, având în vedere că sfera autorităților vizate de acest mecanism nu este modificată, s-ar putea interpreta că articolul unic pct. 2 din legea criticată s-ar aplica doar acestor autorități, nu și parlamentarilor. În concluzie, prin modul deficitar de redactare, este neclară sfera inițiatorilor cărora le incumbă obligația prevăzută de art. 9¹ alin. (4²) din Legea nr. 346/2004, astfel cum acesta a fost modificat și completat prin legea dedusă controlului de constituționalitate.

10. O a doua neclaritate rezultă din însuși modul de formulare a modificărilor și completărilor prevăzute de pct. 2 al articolului unic din legea supusă controlului de constituționalitate. Astfel, deși legiuitorul a folosit în prima teză o formulare imperativă, utilizând sintagma „*preia*”, în teza a doua se instituie o obligație în sarcina inițiatorului, în ipoteza nepreluării tuturor propunerilor formulate în cadrul consultărilor, respectiv de a justifica acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu. În cazul în care obligația incumbă deputaților sau senatorilor care își exercită dreptul constituțional de inițiativă legislativă, este neclar cum anume se va materializa obligația de publicare a notei justificative și dacă aceasta se referă la publicarea pe pagina de internet a Camerei din care face parte membrul Parlamentului sau pe paginile celor două Camere.

11. Raportând cele prezentate la jurisprudența Curții Constituționale, autorul sesizării apreciază că normele criticate sunt lipsite de claritate, precizie și previzibilitate, contrar art. 1 alin. (5) din Constituție în dimensiunea sa referitoare la calitatea legii.

12. Președintele României subliniază că inițiativa legislativă este prima etapă în procedura de elaborare a legilor, ce include și etapa de avizare a proiectelor de legi anterior sesizării Parlamentului, în conformitate cu Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative. Din perspectiva naturii juridice a Testului IMM, autorul sesizării apreciază că acesta reprezintă o evaluare preliminară a impactului unei reglementări care are relevanță pentru domeniul întreprinderilor mici și mijlocii, realizată de inițiator pentru asigurarea unui mediu favorabil inițierii și dezvoltării afacerilor, în conformitate cu art. 9¹ din Legea nr. 346/2004. Evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări este prevăzută ca etapă distinctă în art. 7 din Legea nr. 24/2000, care, la alin. (6), stabilește că „*Aplicarea dispozițiilor alin. (1)–(5) nu este obligatorie în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor, precum și al celor bazate pe inițiativa cetățenilor*”.

Așadar, în cazul inițiativelor legislative ale parlamentarilor, etapa evaluării preliminare a impactului noilor reglementări nu este obligatorie. Or, din analiza conținutului normativ al pct. 1 și 2 ale articolului unic nu rezultă cu claritate dacă includerea deputaților și senatorilor în sfera de aplicare a normelor amintite are semnificația unei derogări de la art. 7 alin. (6) din Legea nr. 24/2000, aspect ce va genera confuzie în aplicare și chiar refuzul înregistrării unor propuneri legislative pentru neparcurgerea acestei etape.

13. În continuare, Președintele României arată că evaluarea preliminară a impactului realizată de deputați și senatori, prin aplicarea Testului IMM, apare ca o etapă preliminară procedurii de avizare. Cu toate acestea, ulterior realizării Testului IMM, deputații și senatorii sunt obligați să transmită Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, spre analiză, propunerile lor legislative. Acesta este un organism consultativ, fără personalitate juridică, ce funcționează sub coordonarea Ministerului Antreprenoriatului și Turismului. Potrivit art. 9 alin. (4) din Legea nr. 346/2004, acest grup analizează raportul privind aplicarea Testului IMM și emite un aviz consultativ cu privire la oportunitatea aprobării proiectului de act normativ evaluat, aviz consultativ care se va transmite deputatului sau senatorului. Rezultă, așadar, că supunerea de către parlamentari a proiectelor de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri „analizei” acestei structuri consultative reprezintă tot o procedură de avizare, creându-se o confuzie suplimentară cu privire la momentul în care aceasta intervine, respectiv „înainte de a fi transmise spre avizare”. Așa fiind, în cazul propunerilor legislative inițiate de deputați sau senatori, autorul consideră că este neclar momentul la care au loc aplicarea Testului IMM și supunerea spre avizarea Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, prin raportare la normele de tehnică legislativă, la regulamentele celor două Camere ale Parlamentului, respectiv la Legea nr. 96/2006 privind statutul deputaților și al senatorilor. Pentru aceste motive, consideră că normele criticate sunt contrare art. 1 alin. (5) și art. 74 alin. (1) din Constituție.

14. În conformitate cu dispozițiile art. 16 alin. (2) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, sesizarea a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a comunica punctele lor de vedere.

15. **Guvernul**, prin Adresa nr. 5/5.317/2022, a transmis punctul său de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate. În ceea ce privește critica referitoare la încălcarea art. 69 alin. (2) din Constituție invocă jurisprudența Curții Constituționale și arată că semnificația acestui text constituțional a fost stabilită de către instanța de contencios constituțional în sensul că deputatul/senatorul, din punct de vedere juridic, nu are nicio răspundere juridică față de alegătorii din circumscripția care l-a ales și nici față de partidul pe lista căruia a candidat. Raporturile sale cu alegătorii și partidul sunt raporturi morale, politice, dar nu juridice. Cu privire la respectarea unor obligații impuse de lege deputaților și senatorilor, invocă Decizia nr. 678 din 29 septembrie 2020, în care Curtea Constituțională a statuat că „*exigențele statului de drept sunt cele care impun ca toate autoritățile statului (inclusiv Parlamentul și parlamentarii) să respecte prevederile/obligațiile stabilite de actele normative adoptate, aspect care nu vizează problema naturii mandatului (reprezentativ/imperativ)*”.

16. În ceea ce privește critica privind neclaritatea unor modificări propuse la pct. 1 și 2 ale articolului unic din legea supusă controlului de neconstituționalitate, Guvernul apreciază că între textele criticate există mai multe necorelări. Articolul unic pct. 1 impune senatorilor și deputaților să supună propunerile legislative analizei Grupului pentru evaluarea impactului

economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, însă art. 9 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 nu enumeră Parlamentul printre autoritățile cu obligații în acest sens. Aceleași dispoziții prevăd că propunerile legislative ale deputaților vor fi supuse, înainte de a fi transmise spre avizare, analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, or, potrivit art. 9 alin. (4) din Legea nr. 346/2004, rezultă că Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii emite și el un aviz, consultarea acestuia constituindu-se tot într-o procedură de avizare. Mai mult, întrucât prevederile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 24/2000 stabilesc că dispozițiile privind evaluarea preliminară a impactului inițiativelor legislative nu sunt obligatorii pentru senatori și deputați, rezultă o necorelare cu această prevedere, nefiind clar dacă este obligatorie sau opțională consultarea Grupului. Guvernul invocă jurisprudența Curții Constituționale cu privire la existența unor soluții legislative contradictorii și susține că legea criticată încalcă principiul securității juridice, ca urmare a lipsei de claritate și previzibilitate a normelor, principiu care constituie o dimensiune fundamentală a statului de drept, astfel cum este consacrat în mod expres prin dispozițiile art. 1 alin. (3), cu raportare la dispozițiile art. 1 alin. (5) din Constituție.

17. Guvernul mai arată că „necorelarea prevederilor mai sus citate creează incertitudine cu privire la derularea procedurii legislative și cu privire la obligația, respectiv opțiunea de efectuare a Testului IMM în privința propunerilor legislative”, iar „neclaritatea prevederilor articolului unic pct. 2 din legea supusă controlului de constituționalitate face dificil de îndeplinit obligația de publicare a notei privind justificarea nepreluării propunerilor formulate în cadrul consultărilor din moment ce sintagma *site-ul propriu al inițiatorului* nu permite identificarea clară a locului menționat”.

18. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctul lor de vedere cu privire la obiecția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând obiecția de neconstituționalitate, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, dispozițiile legii criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

19. **Obiectul controlului de constituționalitate** îl reprezintă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, care are următorul conținut: „**Articol unic.** — *Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10 din 16 februarie 2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 162 din 17 februarie 2022, cu următoarele modificări și completări:*

1. **La articolul unic, înaintea punctului 1 se introduce un nou punct, cu următorul cuprins:**

«— **La articolul 9, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) *Principalele proiecte de acte normative, inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor, cu impact asupra mediului de afaceri vor fi supuse de inițiatori, înainte de a fi transmise spre avizare, analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii.*»

2. **La articolul unic punctul 5, alineatul (4²) al articolului 9¹ se va modifica și va avea următorul cuprins:**

«(4²) *Inițiatorul actului normativ preia propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, având ca scop finalizarea*

proiectului de act normativ. În cazul în care nu vor fi preluate toate propunerile formulate în cadrul consultărilor, inițiatorul actului normativ are obligația de a justifica acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu.»”

20. Autorul sesizării susține că dispozițiile criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (5) referitor la principiul legalității, ale art. 61 privind rolul și structura Parlamentului, ale art. 69 alin. (2) referitor la mandatul reprezentativ, ale art. 74 alin. (1) privind titularii inițiativei legislative și ale art. 147 alin. (4) din Constituție care stabilesc efectele deciziilor Curții Constituționale.

21. În vederea soluționării prezentei obiecții de neconstituționalitate, Curtea va proceda la verificarea îndeplinirii condițiilor de admisibilitate a acesteia, prevăzute de art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, sub aspectul titularului dreptului de sesizare, al termenului în care acesta este îndrituit să sesizeze instanța constituțională, precum și al obiectului controlului de constituționalitate. În jurisprudența sa, Curtea a statuat că primele două condiții se referă la regularitatea sesizării instanței constituționale din perspectiva legalei sale sesizări, iar cea de-a treia vizează stabilirea sferei sale de competență, astfel încât urmează a fi cercetate în ordinea menționată, constatarea neîndeplinirii uneia având efecte dirimante și făcând inutilă analiza celorlalte condiții (a se vedea, în acest sens, Decizia nr. 334 din 10 mai 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 455 din 31 mai 2018, paragraful 27, sau Decizia nr. 385 din 5 iunie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 488 din 13 iunie 2018, paragraful 32).

22. Referitor la *titularul dreptului de sesizare*, prezenta obiecție de neconstituționalitate a fost formulată de Președintele României, care, în temeiul art. 146 lit. a) teza întâi din Constituție și al art. 15 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, are dreptul de a sesiza Curtea Constituțională pentru exercitarea controlului de constituționalitate *a priori*, fiind, așadar, îndeplinită această primă condiție de admisibilitate. Cu privire la *termenul în care poate fi sesizată instanța de control constituțional și la obiectul controlului de constituționalitate*, Curtea constată că legea supusă controlului a fost adoptată, în procedură de urgență, de Camera Deputaților, Cameră decizională, în data de 21 iunie 2022, a fost depusă, în aceeași zi, la secretarul general pentru exercitarea dreptului de sesizare cu privire la neconstituționalitatea legii și apoi trimisă spre promulgare, în data de 23 iunie 2022. Prezenta sesizare a fost înregistrată la Curtea Constituțională în data de 11 iulie 2022. Într-o atare situație, luând act de faptul că sesizarea de neconstituționalitate a fost formulată în termenul de 20 de zile, prevăzut de art. 77 alin. (1) teza a doua din Constituție, și că legea nu a fost promulgată de Președintele României, Curtea constată că obiecția de neconstituționalitate este admisibilă sub aspectul respectării celor două condiții. În vederea analizării admisibilității prezentei sesizări cu privire la cel de-al treilea aspect de admisibilitate — *obiectul controlului de constituționalitate*, respectiv stabilirea sferei de competență a Curții cu privire la legea dedusă controlului, este necesară analiza criticilor formulate de autorii sesizării. Analizând temeiurile constituționale invocate în susținerea sesizării de neconstituționalitate, precum și motivarea obiecției formulate, Curtea observă că obiectul criticilor îl constituie conținutul normativ al legii.

23. Așadar, nefiind incident un fine de neprimire a sesizării formulate de Președintele României, Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. a) din Constituție și ale art. 1, 10, 15, 16 și 18 din Legea nr. 47/1992, să se pronunțe asupra constituționalității prevederilor legale criticate.

24. Analizând cadrul normativ în vigoare, Curtea reține că prin Legea nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, în scopul creării unui cadru

favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, au fost reglementate, în capitolul II — „Crearea unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii”, la secțiunea 1, proceduri administrative privind elaborarea de politici și asigurarea de măsuri și acțiuni menite să contribuie la protecția întreprinderilor mici și mijlocii în raporturile lor cu statul. Astfel, potrivit art. 9¹ alin. (1), (2) și (3), pentru asigurarea unui mediu favorabil inițierii și dezvoltării afacerilor, în procesul de elaborare a actelor normative care au impact asupra întreprinderilor mici și mijlocii, **inițiatorii vor respecta principiul „Gândeți mai întâi la scară mică”** (care presupune ca inițiatorii actelor normative să evalueze efectele introducerii noii reglementări, mai întâi și cu precădere, asupra activității întreprinderilor mici și mijlocii), **precum și principiul „numărului constant”** (care condiționează introducerea unor noi sarcini administrative — obligații de raportare sau de conformare — pentru întreprinderi mici și mijlocii de eliminarea simultană a unor sarcini deja existente). Evaluarea sistematică a impactului proiectelor de acte normative se face de către inițiatorul actului normativ prin **aplicarea Testului IMM**. Inițiatorul **efectuează testul IMM** înainte de demararea procesului de avizare a acestuia [art. 9¹ alin. (4)].

25. Reglementarea mai prevede **în sarcina inițiatorului actului normativ obligația de a ține cont de propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza aplicării Testului IMM**, în vederea finalizării proiectului de act normativ [art. 9¹ alin. (4²)]. În acest sens, stabilește că „este obligatorie **consultarea organizațiilor reprezentative ale întreprinderilor mici și mijlocii privind conținutul proiectelor de acte normative, al analizelor de impact și a Testului IMM, cu valorificarea în mod corespunzător a propunerilor acestora sau motivarea nevalorificării poziției lor, documente ce vor însoți proiectul de act normativ până la adoptare**” [art. 9¹ alin. (5)]. În urma evaluării sistematice a impactului proiectului de act normativ prin **aplicarea Testului IMM**, inițiatorul actului normativ elaborează „raportul privind aplicarea Testului IMM” care „conține, în mod obligatoriu, o rubrică cu sarcinile administrative introduse pentru întreprinderile mici și mijlocii, precum și cu cele eliminate. În elaborarea actului normativ cu impact asupra întreprinderilor mici și mijlocii, inițiatorul se va asigura de respectarea principiului numărului constant, respectiv, în cazul introducerii unei sarcini administrative, va elimina obligatoriu cel puțin o alta existentă” [art. 9 alin. (3¹)].

26. În continuare, potrivit art. 9 alin. (2) din actul normativ se prevede că „Principalele proiecte de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri **vor fi supuse de inițiatori, înainte de a fi transmise spre avizare, analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii**”. Acest grup „este un **organism consultativ, fără personalitate juridică, care se înființează și funcționează sub coordonarea autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii. Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii este format din membrii desemnați de ministere și alte autorități ale administrației publice centrale, camere de comerț și industrie, patronate și organizații neguvernamentale de reprezentare a întreprinderilor mici și mijlocii, cadre universitare, cercetători, economiști și organizații ale mediului asociativ și sindicate**” [art. 9 alin. (3)].

27. Legea nr. 346/2004, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2022, prevede că „Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii **analizează raportul privind aplicarea Testului IMM și emite un aviz consultativ cu privire la oportunitatea aprobării proiectului de act normativ evaluat, care se trimite inițiatorului, prin grija**

autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.” [art. 9 alin. (4)].

28. În motivarea intervenției legislative care a reglementat noua procedură de elaborare a actelor normative cu impact asupra întreprinderilor mici și mijlocii, Guvernul a invocat faptul că „din cauza întreținerii și amplificării fenomenului birocratic legat de finanțarea IMM-urilor se impune găsirea unor soluții de menținere a activității acestora pentru evitarea creșterii ratei de insolvență și faliment, fapt care poate genera efecte negative asupra economiei românești și implicit angajamentelor asumate de România față de Comisia Europeană”. De asemenea, legiuitorul delegat a invocat „obligația României, în calitate de stat membru al Uniunii Europene, de a asigura transpunerea și implementarea corectă și integrală a *acquis-ului* european, pentru realizarea obiectivelor prevăzute în Rezoluția Parlamentului European din 15 septembrie 2016 referitoare la accesul la finanțare al IMM-urilor și creșterea diversității finanțării IMM-urilor în cadrul uniunii piețelor de capital”, precum și „angajamentele asumate prin Planul național de redresare și reziliență al României care au ca obiectiv crearea unui mediu sustenabil, predictiv și simplificat pentru derularea activității mediului de afaceri, creșterea accesului la finanțare, prin dezvoltarea de instrumente adaptate nevoilor întreprinderilor, respectiv prevederile care privesc reformarea modului de aplicare a Testului IMM și transparentizarea procesului legislativ, astfel încât să fie în acord cu documente europene în vigoare, cum ar fi: *O strategie pentru IMM-uri pentru o Europă sustenabilă și digitală* (2020) și *Small Business Act*”.

29. În acest cadru normativ, prin Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022, Parlamentul vine să completeze dispozițiile în vigoare sub două aspecte: (i) în cuprinsul dispozițiilor **art. 9 alin. (2)** din Legea nr. 346/2004, astfel cum au fost modificate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2022, este introdusă sintagma „*inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor*” cu privire la obligația inițiatorilor de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri de a le supune analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii și (ii) noua reglementare modifică **art. 9¹ alin. (4²)**, în sensul stabilirii obligației inițiatorului actului normativ de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, având ca scop finalizarea proiectului de act normativ. De asemenea, teza finală a acestei norme prevede că, „*în cazul în care nu vor fi preluate toate propunerile formulate în cadrul consultărilor, inițiatorul actului normativ are obligația de a justifica acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu*”.

30. Conținutul normativ pe care îl dobândește art. 9 alin. (2), respectiv art. 9¹ alin. (4²) din Legea nr. 346/2004 ca urmare a modificării prin Legea de aprobare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022, are, în opinia autorului sesizării de neconstituționalitate, semnificația unei derogări de la art. 7 alin. (6) din Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 260 din 21 aprilie 2010, „aspect ce va genera confuzie în aplicare și chiar refuzul înregistrării unor propuneri legislative pentru neparcurgerea acestei etape”, și „contravine regimului constituțional al mandatului reprezentativ al deputaților și senatorilor, astfel cum este acesta stabilit în art. 69 din Constituție, întrucât impune preluarea de către deputați și senatori, atunci când inițiază o propunere legislativă, a unor soluții prestabilite”. De asemenea, autorul mai susține că prin sintagma „*înainte de a fi transmise spre avizare*” cu referire la obligația parlamentarilor de a supune proiectele de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii se

crează o confuzie suplimentară cu privire la momentul în care intervine avizul acestui organism consultativ.

31. Cu privire la dispozițiile articolului unic pct. 1, cu referire la art. 9 alin. (2), din legea supusă controlului de constituționalitate, Curtea observă că, referitor la necesitatea creării unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, capitolul II din Legea nr. 346/2004, în forma aflată în vigoare, prevede, la art. 9 alin. (1), că *„Ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale și camerele de comerț și industrie, în cadrul competenței lor, au obligația să elaboreze politici și să asigure măsuri și acțiuni menite să contribuie la protecția întreprinderilor mici și mijlocii în raporturile lor cu statul, în special prin simplificarea procedurilor administrative și prin prevenirea creșterii nejustificate a costurilor legate de conformarea acestora față de reglementările în vigoare”*. Prin coroborare cu dispozițiile art. 9 alin. (2), în forma aflată în vigoare, care prevăd că proiectele de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri vor fi supuse de inițiatori, *înainte de a fi transmise spre avizare*, analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, rezultă că, în prezent, sfera inițiatorilor de acte normative în domeniul reglementat se circumscrie ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice, autorităților administrației publice locale, precum și camerelor de comerț și industrie. Analizând normele supuse controlului, Curtea observă că noua reglementare prevede expres că obligația de a supune analizei organismului consultativ vizează *„inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor”*, deci include deputații și senatorii în sfera inițiatorilor de acte normative din categoria celor reglementate prin Legea nr. 346/2004.

32. Curtea reține că, potrivit dispozițiilor Legii nr. 24/2000, în ceea ce privește fundamentarea soluțiilor legislative, art. 6 alin. (1) prevede că *„Soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate, luându-se în considerare interesul social, politica legislativă a statului român și cerințele corelării cu ansamblul reglementărilor interne și ale armonizării legislației naționale cu legislația comunitară și cu tratatele internaționale la care România este parte [...]”*, în vreme ce art. 6 alin. (4) stabilește obligația ca *„Actele normative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare sunt elaborate pe baza unor documente de politici publice aprobate de Parlament sau de Guvern”*. Ca modalitate de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse, care este realizată înainte de adoptarea actelor normative, Legea nr. 24/2000 prevede evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări, care, în temeiul art. 7 alin. (1), reprezintă un set de activități și proceduri realizate cu scopul de a asigura o fundamentare adecvată a inițiativelor legislative și presupune identificarea și analizarea efectelor economice, sociale, de mediu, legislative și bugetare pe care le produc reglementările propuse. Evaluarea este realizată de inițiatorul proiectului de act normativ sau, în cazul unor proiecte de acte normative complexe, de către institute de cercetare științifică, universități, societăți comerciale sau organizații neguvernamentale [art. 7 alin. (4)]. Pentru a facilita elaborarea evaluării preliminare a impactului propunerilor legislative inițiate de deputați și senatori, precum și în cazul celor bazate pe inițiativa cetățenilor, legea prevede posibilitatea membrilor Parlamentului de a solicita Guvernului asigurarea accesului la datele și informațiile necesare realizării acesteia [art. 7 alin. (5)], stabilind totodată că evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări nu este obligatorie în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor, precum și al celor bazate pe inițiativa cetățenilor [art. 7 alin. (6)]. Cu privire la procedura de avizare a actelor normative, prevederile art. 9

alin. (1) dispun că *„În cazurile prevăzute de lege, în faza de elaborare a proiectelor de acte normative inițiatorul trebuie să solicite avizul autorităților interesate în aplicarea acestora, în funcție de obiectul reglementării”*.

33. Totodată, Curtea reține că cele două Regulamente ale Camerei Deputaților și Senatului reglementează etapele procedurii legislative în cadrul fiecărei camere începând cu înregistrarea proiectului de lege sau a propunerii legislative, continuând cu dezbateră și adoptarea acestora de către plenul acelei camere. Astfel, Regulamentul Senatului, aprobat prin Hotărârea Senatului nr. 28 din 24 octombrie 2005, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 615 din 23 iunie 2022, prevede că Guvernul își exercită inițiativa legislativă prin transmiterea către Senat a proiectului de lege ce intră în competența acestuia de adoptare, ca primă Cameră sesizată, iar senatorii, deputații și cetățenii își exercită dreptul la inițiativă legislativă prin transmiterea către Camera competentă a propunerii legislative, în scopul de a o dezbate și de a o adopta ca primă Cameră sesizată [art. 92 alin. (3) și (4)]. Proiectele de lege inițiate de Guvern și propunerile legislative inițiate de senatori, de deputați sau de cetățenii care exercită dreptul la inițiativă legislativă trebuie să fie însoțite de expunere de motive, să fie redactate în forma proprie unui act normativ, pe articole și, după caz, pe capitole și secțiuni [art. 92 alin. (2)]. Totodată, propunerile legislative formulate de senatori și deputați, care implică modificarea bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat, trebuie să fie însoțite de dovada solicitării informării Guvernului, înaintată prin președintele Senatului, în conformitate cu dispozițiile art. 111 din Constituția României, republicată [art. 92 alin. (6)]. Potrivit dispozițiilor alin. (1) al art. 93 din Regulamentul Senatului, proiectele de lege și propunerile legislative se supun spre dezbateră și adoptare Senatului, ca primă Cameră sesizată, în condițiile prevăzute la art. 75 din Constituția României, republicată. *În cazul propunerilor legislative care sunt depuse la Senat, ca primă Cameră sesizată, acestea se înregistrează și se țin în evidență. Ele vor intra în procesul legislativ numai după primirea avizelor legale de la Consiliul Legislativ, Guvern, Consiliul Economic și Social*. Proiectele de lege și propunerile legislative se înaintază Biroului permanent al Senatului, care dispune: a) sesizarea comisiilor permanente competente pentru întocmirea avizelor sau a raportului, stabilind și termenele de depunere a acestora; b) transmiterea proiectului de lege sau a propunerii legislative Camerei Deputaților, în cazul în care o comisie permanentă apreciază că Senatul nu este competent să dezbate și să adopte proiectul, ca primă Cameră sesizată. În aceste cazuri, avizul Comisiei pentru constituționalitate este obligatoriu; c) solicitarea avizului Consiliului Legislativ, al Consiliului Economic și Social și al altor instituții sau organisme care, potrivit legii, au competența de avizare, dacă acesta nu a fost dat; d) distribuirea către senatori a proiectelor sau propunerilor legislative, a avizului Consiliului Legislativ, al Consiliului Economic și Social și al altor instituții ori organisme care, potrivit legii, au competența de avizare, a hotărârii Curții Constituționale, în cazurile prevăzute de Constituție, și a punctului de vedere al Guvernului, în cazurile cerute de lege, pentru propunerile legislative, stabilind și termenul de depunere a amendamentelor de către senatori, sub sancțiunea decăderii. Proiectele și propunerile legislative se trimit, sub semnătura președintelui Senatului, spre dezbateră și avizare, comisiilor permanente competente care continuă procedura legislativă potrivit reglementărilor din regulament.

34. În mod similar, Regulamentul Camerei Deputaților, aprobat prin Hotărârea Camerei Deputaților nr. 8 din 24 februarie 1994, republicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 778 din 12 august 2021, prevede că, în exercițiul dreptului de inițiativă legislativă, Guvernul înaintează Camerei

proiecte de legi, iar deputații, senatorii și cetățenii prevăzuți la art. 74 din Constituția României, republicată, pot prezenta Camerei Deputaților propunerile legislative. Acestea trebuie să fie însoțite de o expunere de motive și redactate în forma cerută pentru proiectele de legi [art. 92 alin. (1)]. În cazul propunerilor legislative depuse în condițiile alin. (1), președintele Biroului permanent solicită avizul Consiliului Legislativ și punctul de vedere sau informarea, după caz, a Guvernului, care trebuie depuse în maximum 15 zile de la data solicitării, iar atunci când propunerile legislative implică modificarea prevederilor bugetului de stat sau ale bugetului asigurărilor sociale de stat, președintele Camerei Deputaților va solicita în mod obligatoriu o informare din partea Guvernului, în condițiile art. 111 din Constituția României, republicată, în același termen de 15 zile [art. 92 alin. (3) și (4)]. În cazul în care Consiliul Legislativ sau Guvernul nu transmite, în termen de 15 zile de la solicitare, avizul, punctul de vedere sau informarea, după caz, Biroul permanent va stabili comisia sesizată în fond, comisiile de aviz, termenul de depunere a raportului pentru propunerea legislativă respectivă, trimițând proiectul pentru dezbateră și întocmirea raportului. Proiectele de legi ale Guvernului se înaintează Camerei Deputaților însoțite de avizul Consiliului Legislativ [art. 92 alin. (10)]. Proiectele de legi, propunerile legislative, precum și proiectele de hotărâri ale Camerei prevăzute la art. 94 se trimit de îndată de Biroul permanent spre dezbateră și avizare comisiilor permanente competente, cu respectarea prevederilor art. 92, după caz [art. 95].

35. Analizând procedura administrativă prevăzută de art. 9 și art. 9¹ din Legea nr. 346/2004, astfel cum aceasta a fost modificată și completată prin legea dedusă controlului de constituționalitate, Curtea reține că inițiatorul unui act normativ are obligația de a evalua sistematic proiectul de act normativ și de a întocmi raportul privind aplicarea Testului IMM cu privire la respectivul act normativ, de a publica pe site-ul web propriu rezultatele Testului IMM și de a transmite actul normativ și raportul privind aplicarea Testului IMM spre analiza Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii. Grupul are obligația de a analiza raportul privind aplicarea Testului IMM și de a emite un aviz consultativ cu privire la oportunitatea aprobării proiectului de act normativ evaluat, de a trimite avizul inițiatorului prin grija autorității administrației publice centrale cu atribuții în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii. Atât inițiatorul actului normativ, cât și autoritatea publică centrală care asigură secretariatul Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii au obligația să publice pe site-ul web propriu rezultatele Testului IMM, respectiv avizul Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, în termen de 30 de zile de la data primirii acestuia.

36. Curtea constată că obligația inițiatorilor proiectelor de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri de a întocmi raportul privind aplicarea Testului IMM cu privire la respectivul act normativ se circumscrie obligației prevăzute de art. 6 din Legea nr. 24/2000 de a fundamenta soluțiile legislative cu impact asupra domeniilor social, economic și de mediu, asupra bugetului general consolidat sau asupra legislației în vigoare. Mai mult, această obligație corespunde evaluării preliminare a impactului noilor reglementări, prevăzută de art. 7 din Legea nr. 24/2000 ca modalitate de fundamentare pentru soluțiile legislative propuse, care se realizează de inițiatorul proiectului de act normativ. De asemenea, obligația inițiatorului de a supune proiectele de acte normative analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii se circumscrie tot dispozițiilor art. 7 din Legea nr. 24/2000. Astfel, după aplicarea Testului IMM și întocmirea raportului cu privire la evaluarea

sistematică a impactului proiectului de act normativ, actul normativ este trimis spre avizare Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, etape din procedura administrativă corespunzătoare fundamentării soluțiilor legislative și evaluării preliminare a impactului noilor reglementări.

37. Dispozițiile criticate vizează, așadar, procedura de evaluare preliminară a impactului noilor reglementări ale actelor normative, obligatorie, potrivit legii, pentru toți titularii dreptului de inițiativă legislativă. Rațiunea unei astfel de soluții legislative rezidă în domeniul specializat al reglementării, care are un grad sporit de tipicitate, inaccesibil oricărui titular de inițiativă legislativă. Întrucât un proiect de act normativ cu impact asupra mediului de afaceri trebuie să instituie reguli necesare, suficiente și posibile care să conducă la o cât mai mare stabilitate și eficiență legislativă, soluțiile pe care le cuprinde trebuie să fie temeinic fundamentate pe analize efectuate de persoane cu expertiză în domeniu, în urma unor consultări din care să rezulte soluțiile cele mai adecvate să conducă la scopul urmărit de inițiator. Tocmai de aceea procesul de elaborare, integrare și corelare, precum și cel de monitorizare a diferitelor politici publice necesită proceduri administrative riguroase, menite să faciliteze și să garanteze adoptarea unui cadru legislativ unitar, coerent și necesar finalității declarate.

38. Curtea reține opțiunea legiuitorului ca, în realizarea acestui deziderat, să înființeze Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii, din a cărei componență fac parte profesioniști și persoane cu experiență în domeniu, grup ale cărui evaluări să fundamenteze soluții legislative utile, adecvate și corespunzătoare, deci să creeze un cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii. Legiuitorul stabilește deopotrivă obligația tuturor inițiatorilor proiectelor de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri de a le supune analizei acestui grup, în scopul de a înlătura posibilitatea adoptării de acte normative care să nu răspundă nevoilor mediului de afaceri sau care chiar să îngreuneze activitatea întreprinderilor mici și mijlocii.

39. Autorul sesizării critică noile soluții legislative introduse în legea supusă controlului sub aspectul încălcării regimului constituțional al mandatului reprezentativ al deputaților și senatorilor, astfel cum este acesta reglementat prin art. 69 coroborat cu art. 61 din Constituție, întrucât acestea ar impune preluarea de către deputați și senatori a unor soluții prestabilite în cadrul propunerilor legislative pe care le inițiază în domeniul întreprinderilor mici și mijlocii.

40. Cu privire la dispozițiile art. 69 din Constituție care stabilesc că, în exercitarea mandatului, deputații și senatorii sunt în serviciul poporului și că orice mandat imperativ este nul, Curtea reține că acestea constituie fundamentul juridic al mandatului reprezentativ. Norma constituțională reprezintă cheia principală în interpretarea raporturilor constituționale dintre parlamentar, pe de o parte, și alegătorii lui, partidele sau formațiunile politice care au susținut respectiva candidatură și Camera din care face parte parlamentarul, pe de altă parte (a se vedea Decizia nr. 44 din 8 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 190 din 10 august 1993). Consecința juridică a mandatului reprezentativ este aceea că, sub aspectul conținutului mandatului parlamentar, în exercitarea acestuia, membrii Parlamentului reprezintă poporul și, în temeiul art. 2 din Constituție, exercită, în numele acestuia, suveranitatea națională. Ca expresie a voinței generale, mandatul parlamentarului se integrează în puterea legiuitoare, organ constituțional colectiv, însă exercitarea sa se realizează individual în cadrul Camerei din care parlamentarul face parte. Cu alte cuvinte, întrucât voința generală se realizează la nivelul Parlamentului, acesta, în ansamblul său, are un mandat ce

rezultă din modul de exercitare și realizare a mandatului fiecărui parlamentar (a se vedea Decizia nr. 150 din 12 martie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 17 martie 2020, paragraful 106).

41. În exercitarea atribuțiilor constituționale privind legiferarea, parlamentarii nu sunt subordonați niciunei voințe exterioare (electoratul care l-a ales, partidul al cărui membru este etc.), votând în acord cu propria conștiință, și au obligația de a respecta cu bună-credință normele constituționale și legale, precum și procedurile parlamentare instituite prin regulamentele celor două Camere. Parlamentarul, deputat sau senator, are la dispoziție o serie de garanții procedurale pentru a-și exercita mandatul în acord cu prevederile constituționale. Participarea la procedura parlamentară de legiferare presupune posibilitatea de a avea inițiativă legislativă, de a lua cunoștință de proiectul de lege sau propunerea legislativă și documentele aferente, de a le examina în vederea formulării de amendamente, de a participa activ la dezbateri prin luarea cuvântului și, în final, de a exprima un vot cu privire la actul normativ. Așadar, exercitarea mandatului reprezentativ, în serviciul poporului, implică participarea la o serie de activități inerente procedurii de legiferare, documentarea parlamentarului în privința materiei supuse reglementării, formularea unei opinii cu privire la inițiativa legislativă supusă dezbaterii, menită să asigure adoptarea unei decizii în cunoștință de cauză, corespunzătoare interesului general al societății la momentul legiferării. Prin urmare, votul final pe care un membru al Parlamentului îl dă asupra actului normativ nu reprezintă altceva decât rezultatul acestei activități prealabile, desfășurate în condițiile prevăzute de legi și regulamente. Așa fiind, Curtea constată că principiul mandatului reprezentativ pune accent pe legătura politică a parlamentarului cu electoratul său, respectiv pe independența sa în exercitarea mandatului în raport cu o voință exterioară, și pe votul său în acord cu propria conștiință.

42. Analizând aceste concluzii prin raportare la cauza dedusă judecării, Curtea reține că **instituirea unui nou criteriu de evaluare a impactului și de fundamentare a unei propuneri legislative a deputaților și senatorilor în cadrul unei proceduri administrative privind elaborarea actelor normative care vizează activitatea întreprinderilor mici și mijlocii, cu obligațiile care revin inițiatorilor unor astfel de acte normative, nu este de natură a afecta principiul constituțional al mandatului reprezentativ. Stabilirea unor exigențe de calitate a conținutului actelor normative pe care le inițiază deputații și senatorii are rolul de a forma o conduită responsabilă în procesul de elaborare a propunerilor legislative și atentă la efectele juridice pe care soluțiile legislative le vor avea.** Parlamentarii pot exercita dreptul de inițiativă legislativă, care, chiar dacă are o consacrare constituțională, nu dobândește caracter absolut prin alăturarea cu principiul mandatului reprezentativ. Fundamentat pe legătura politică a parlamentarului cu alegătorii, mandatul reprezentativ nu îi conferă acestuia o libertate absolută, mai presus de normele constituționale, legale și reglementare. Mai mult, fiind menit să asigure independența sa în exercitarea mandatului, acest principiu nu poate fi invocat pentru a justifica o activitate a parlamentarului dincolo de rigorile impuse de tehnica legislativă privind adoptarea unui act normativ, cu precădere respectarea criteriilor de calitate ale conținutului, în special sub aspectul reglementării unui interes public general. Or, așa cum s-a arătat în prealabil, legiuitorul își întemeiază reglementarea noilor condiții procedurale privind elaborarea actelor normative pe necesitatea creării unui mediu sustenabil, predictiv și simplificat pentru derularea activității mediului de afaceri, finalitate care presupune evaluări preliminare specializate ale

impactului actelor normative și care răspunde unui interes public general, economic și social.

43. Cu privire la respectarea de către deputați și senatori a unor obligații impuse de lege, Curtea a statuat în Decizia nr. 678 din 29 septembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 946 din 15 octombrie 2020, paragraful 121, că *„exigențele statului de drept sunt cele care impun ca toate autoritățile statului (inclusiv Parlamentul și parlamentarii) să respecte prevederile/obligațiile stabilite de actele normative adoptate, aspect care nu vizează problema naturii mandatului (reprezentativ/imperativ). O abordare contrară ar duce la concluzia inacceptabilă și irațională că mandatul reprezentativ ar excepta Parlamentul și parlamentarii de la obligația de respectare a legilor, prevăzută de art. 1 alin. (5) din Constituție”.*

44. Pentru aceste argumente, Curtea nu poate reține incidența în cauză a principiului mandatului reprezentativ, astfel că va respinge ca **neîntemeiată** critica fundamentată pe dispozițiile art. 61 și 69 din Constituție.

45. În fine, în ceea ce privește critica privind neclaritatea modificărilor propuse la pct. 1 și 2 ale articolului unic din legea supusă controlului de neconstituționalitate, în sensul că inițiatorii de proiecte de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri nou-introduși — deputați și senatori — au obligația de a le supune analizei Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii *„înainte de a fi transmise spre avizare”* creează confuzie cu privire la momentul în care această obligație intervine, Curtea reține modul defectuos de redactare a textului de lege criticat prin raportare atât la ansamblul procedurii administrative prevăzute de Legea nr. 346/2004, cât și la procedura legislativă parlamentară consacrată în regulamentele parlamentare menționate anterior. Astfel, în condițiile în care dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 346/2004 vizează procedura de evaluare preliminară a impactului noilor reglementări, reglementarea obligației de a solicita analiza Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii *„înainte ca actul normativ să fie transmis spre avizare”* are sens și aplicabilitate în măsura în care această analiză vizează **actele normative inițiate de ministere, de celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, de autorități ale administrației publice locale sau camere de comerț și industrie.** Într-o atare ipoteză sunt aplicabile dispozițiile art. 15—17 referitoare la procedura de elaborare și consultare a proiectelor de acte normative din Regulamentul privind procedurile, la nivelul Guvernului, pentru elaborarea, avizarea și prezentarea proiectelor de documente de politici publice, a proiectelor de acte normative, precum și a altor documente, în vederea adoptării/aprobării, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 561/2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 319 din 14 mai 2009, precum și cele ale Hotărârii Guvernului nr. 443/2022 pentru aprobarea conținutului instrumentului de prezentare și motivare, a structurii raportului privind implementarea actelor normative, a instrucțiunilor metodologice pentru realizarea evaluării impactului, precum și pentru înființarea Consiliului consultativ pentru evaluarea impactului actelor normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 5 aprilie 2022. Numai după parcurgerea acestei etape, potrivit art. 17 din regulamentul menționat, autoritatea publică inițiatoare are obligația de a transmite proiectele de acte normative instituțiilor ce urmează să avizeze proiectul.

46. În schimb, dacă dispozițiile art. 9 alin. (2) din Legea nr. 346/2004 vizează și propunerile legislative inițiate de deputați sau de senatori, reglementarea obligației de a solicita analiza

Grupului pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii „*înainte ca actul normativ să fie transmis spre avizare*” este ambiguă și generează confuzie cu privire la etapele de desfășurare a procedurii de elaborare a unor astfel de acte în procedura parlamentară. Curtea reține că legiuitorul este liber să stabilească aceste obligații și în sarcina inițiatorilor de acte normative care au calitatea de deputați și senatori, însă o atare opțiune legislativă trebuie să prevadă o procedură clară și previzibilă, integrată în etapele specifice unei proceduri legislative parlamentare, cu privire la modul în care un deputat sau senator, înainte de a prezenta/transmite o propunere legislativă Camerei Parlamentului [art. 92 alin. (4) din Regulamentul Senatului, respectiv art. 92 alin. (1) din Regulamentul Camerei Deputaților], deci înainte de a dobândi calitatea de inițiator al unui act normativ, poate aduce la îndeplinire obligațiile legale menționate la art. 9 alin. (2) și art. 9¹ alin. (4)² din legea criticată. Aceasta cu atât mai mult cu cât, în procedura de adoptare a legilor, cadrul normativ în vigoare prevede trimiterea propunerilor legislative spre avizarea autorităților competente numai după prezentarea/transmiterea lor către o Cameră a Parlamentului [art. 93 din Regulamentul Senatului, respectiv art. 92 din Regulamentul Camerei Deputaților], dar această obligație nu incumbă inițiatorilor actului normativ, senatori sau deputați.

47. Curtea reține că modul de reglementare a unei atari proceduri trebuie să corespundă scopului urmărit de legiuitor, și anume să asigure fundamentarea actelor normative cu impact asupra mediului de afaceri și transparența procesului de elaborare a acestui act, și în egală măsură să țină seama de dreptul constituțional al unui membru al Parlamentului de a iniția propuneri legislative.

48. În concluzie, de vreme ce, potrivit dispozițiilor art. 9 alin. (2) din legea supusă controlului, inițiatorii unui act normativ, astfel cum sunt identificați la alin. (1) al art. 9 din aceeași lege, au obligația să parcurgă o procedură de elaborare și consultare a proiectelor de acte normative înainte de procedura de avizare, dispozițiile criticate, prin sintagma „*inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor*”, creează confuzie cu privire la momentul în care avizul consultativ emis de Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii poate fi solicitat de inițiatorii deputați și senatori. Această prevedere echivocă, coroborată cu omisiunea de a reglementa o procedură prealabilă înregistrării inițiativelor legislative în Parlament, prin care să se stabilească obligații clare în sarcina inițiatorilor deputați sau senatori cu privire la evaluarea preliminară a impactului noilor reglementări, are consecințe negative asupra procedurii de adoptare a actelor normative în forul legislativ suprem.

49. Or, Curtea amintește că, potrivit jurisprudenței sale referitoare la principiul respectării obligatorii a legilor, consacrat de art. 1 alin. (5) din Legea fundamentală, pentru ca legea să fie respectată de destinatarii săi trebuie să îndeplinească anumite cerințe de precizie, claritate și predictibilitate, astfel încât aceștia să își poată adapta în mod corespunzător conduita. Curtea a statuat că, de principiu, orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative, printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat; astfel, numai formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat. În acest sens sunt, spre exemplu, Decizia nr. 1 din 11 ianuarie 2012, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din 23 ianuarie

2012, Decizia nr. 903 din 6 iulie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 584 din 17 august 2010, sau Decizia nr. 318 din 21 mai 2019, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 606 din 23 iulie 2019, paragraful 22.

50. În lumina acestor repere jurisprudențiale, Curtea constată că sintagma „*inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor*” din cuprinsul dispozițiilor **articolului unic pct. 1, cu referire la art. 9 alin. (2) din Legea nr. 346/2004**, din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii **conține o reglementare confuză, echivocă, de natură a genera impredictibilitate în modul de interpretare și aplicare. O atare reglementare este contrară exigențelor art. 1 alin. (5) din Constituție, sub aspectul principiului legalității, în componenta sa referitoare la calitatea normelor juridice.**

51. Cel de-al doilea aspect criticat vizează modificarea art. 9¹ alin. (4)² din Legea nr. 346/2004, astfel cum a fost modificată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 10/2022, în sensul stabilirii obligației inițiatorului actului normativ de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, dublată de obligația ca, în cazul în care nu vor fi preluate toate propunerile formulate în cadrul consultărilor, inițiatorul actului normativ să justifice acest lucru printr-o notă publicată pe site-ul propriu.

52. Curtea constată opțiunea legiuitorului de a stabili, în mod coroborat cu obligația inițiatorului actului normativ de a efectua evaluarea sistematică a impactului proiectelor de acte normative prin aplicarea Testului IMM, prevăzută de art. 9¹ alin. (4) din Legea nr. 346/2004, obligația acestuia de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM sau de a justifica refuzul preluării lor. Scopul soluției legislative este acela de a da eficiență acestor consultări, înlăturându-se posibilitatea invocării lor formale. Prin instituirea obligației în sarcina inițiatorilor de acte normative de preluare a propunerilor formulate în cadrul consultărilor prealabile, norma nu pierde caracterul său de recomandare, întrucât inițiatorul păstrează libertatea de a prelua integral sau parțial ori de a nu prelua niciuna dintre propunerile primite, dar cu obligația subsecventă de a justifica într-un mod public, și anume printr-o notă publicată pe site-ul propriu motivele nepreluării acestora. În mod similar, prin analiza pe care o realizează Grupul pentru evaluarea impactului economic al actelor normative asupra întreprinderilor mici și mijlocii asupra raportului privind aplicarea Testului IMM, chiar dacă aceasta demonstrează inoportunitatea actului normativ preconizat, avizul acestui grup este consultativ și nu este apt să blocheze procedura adoptării actului normativ. Astfel de cerințe sunt nu numai rezonabile, dar și necesare în contextul în care procedurile administrative reglementate de lege pentru inițiatorii ministere, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorități ale administrației publice locale și camere de comerț și industrie, în cazul adoptării de acte normative cu impact asupra mediului de afaceri, au ca scop asigurarea unui cadru legislativ unitar și coerent în acest domeniu.

53. De altfel, Curtea reține că normele în vigoare din Legea nr. 346/2004, respectiv art. 9¹ alin. (5), prevăd expres o obligație similară cu privire la consultarea organizațiilor reprezentative ale întreprinderilor mici și mijlocii: „*Este obligatorie consultarea organizațiilor reprezentative ale întreprinderilor mici și mijlocii privind conținutul proiectelor de acte normative, al analizelor de impact și a Testului IMM, cu valorificarea în mod corespunzător a propunerilor acestora sau motivarea nevalorificării poziției lor,*

documente ce vor însoți proiectul de act normativ până la adoptare”.

54. Cu privire la critica referitoare la modul deficitar de redactare, care conferă neclaritate sferei inițiatorilor cărora le incumbă obligația de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM, Curtea observă că, referitor la necesitatea creării unui cadru favorabil înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii, capitolul II din Legea nr. 346/2004, în forma aflată în vigoare, prevede la art. 9 alin. (1), obligația *ministerelor, celorlalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autorităților administrației publice locale și camerelor de comerț și industrie*, în cadrul competenței lor, de a elabora politici și de a asigura măsuri și acțiuni menite să contribuie la protecția întreprinderilor mici și mijlocii în raporturile lor cu statul. Prin coroborare cu dispozițiile art. 9 alin. (2), în forma aflată în vigoare, sfera inițiatorilor de acte normative în domeniul reglementat se circumscrie acestor autorități, respectiv celor aparținând administrației centrale și locale, respectiv camerelor de comerț și industrie.

55. Având în vedere intervenția expresă a legiuitorului prin legea supusă controlului de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 9 alin. (2) și ale art. 9¹ alin. (4²) din Legea nr. 346/2004, utilizând metoda de interpretare sistematică, metoda gramaticală și metoda de interpretare logică *per a contrario*, Curtea reține că obligația de a prelua propunerile rezultate în urma consultărilor care au stat la baza întocmirii raportului privind aplicarea Testului IMM cade exclusiv în sarcina inițiatorilor de acte normative menționați la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 346/2004 (ministere, celelalte organe de specialitate ale administrației centrale și locale, respectiv camere de comerț și industrie). Astfel, faptul că legiuitorul s-a limitat să completeze sub aspectul sferei inițiatorilor actului normativ doar norma cuprinsă la art. 9 alin. (2), incluzând expres deputații și senatorii, fără a interveni sub acest aspect cu

o completare a normei cuprinse în art. 9¹ alin. (4²), permite ca norma de la art. 9¹ alin. (4²) să se aplice prin conținutul său inițiatorilor deja reglementați prin art. 9 alin. (1) din Legea nr. 346/2004.

56. Mai mult, dacă legiuitorul ar fi avut în vedere ca prevederile art. 9¹ alin. (4²) să se aplice inclusiv inițiatorilor deputați și senatori, Curtea constată că acest lucru nu ar fi fost posibil decât în urma unei corelări cu etapele procedurii legislative parlamentare consacrate în regulamentele parlamentare. Or, întrucât aceste aspecte nu au fost reglementate, soluția legislativă prevăzută la art. 9¹ alin. (4²) rămâne aplicabilă exclusiv actelor normative elaborate de autoritățile menționate la art. 9 alin. (1) din Legea nr. 346/2004.

57. Prin urmare, Curtea apreciază că, sub acest aspect, **normele criticate**, art. 9¹ alin. (4²), **sunt clare și previzibile pentru a fi aplicate de către inițiatorii de acte normative, respectiv de către ministere, celelalte organe de specialitate ale administrației publice centrale, autoritățile administrației publice locale și camere de comerț și industrie, deci în acord cu prevederile art. 1 alin. (5) din Constituție referitoare la calitatea actelor normative, și nu contravin prevederilor art. 74 alin. (1) din Constituție referitoare la dreptul de inițiativă legislativă a parlamentarilor, nefiind aplicabile deputaților și senatorilor în lipsa unei proceduri distincte.**

58. În fine, având în vedere că obligațiile stabilite de art. 9¹ alin. (4²) din Legea nr. 346/2004, în forma modificată prin legea supusă controlului, nu sunt aplicabile în cazul propunerilor legislative ale deputaților și senatorilor, Curtea reține că acestea nu constituie o derogare de la dispozițiile art. 7 alin. (6) din Legea nr. 24/2000, care consacră caracterul facultativ al procedurii de evaluare preliminară a impactului noilor reglementări în cazul inițiativelor legislative ale deputaților și senatorilor.

59. Pentru considerentele arătate, în temeiul art. 146 lit. a) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 11 alin. (1) lit. A.a), al art. 15 alin. (1) și al art. 18 alin. (2) din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

1. Admite obiecția de neconstituționalitate formulată de Președintele României și constată că sintagma *„inclusiv propunerile legislative ale deputaților și senatorilor”* din cuprinsul dispozițiilor articolului unic pct. 1, cu referire la art. 9 alin. (2), din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii este neconstituțională.

2. Respinge, ca neîntemeiată, obiecția de neconstituționalitate și constată că dispozițiile articolului unic pct. 2, cu referire la art. 9¹ alin. (4²), din Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 10/2022 pentru modificarea și completarea Legii nr. 346/2004 privind stimularea înființării și dezvoltării întreprinderilor mici și mijlocii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Președintelui României, președinților celor două Camere ale Parlamentului și prim-ministrului și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 12 octombrie 2022.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent-șef,
Mihaela Senia Costinescu

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL MUNCII ȘI
SOLIDARITĂȚII SOCIALE
Nr. 2.155 din 22 noiembrie 2022

MINISTERUL FAMILIEI,
TINERETULUI ȘI EGALITĂȚII
DE ȘANSE
Nr. 20.917 din 22 noiembrie 2022

ORDIN

privind aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității

Văzând Referatul de aprobare nr. 8.017 din 21.11.2022 elaborat de secretarul general al Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 1.103/2022 pentru aprobarea Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității,

în temeiul prevederilor art. 18 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 23/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Muncii și Solidarității Sociale și ale art. 10 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 22/2022 privind organizarea și funcționarea Ministerului Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul muncii și solidarității sociale și ministrul familiei, tineretului și egalității de șanse emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Programului social de interes național de susținere a cuplurilor și a persoanelor singure, pentru creșterea natalității, prevăzute în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Ministerul Muncii și Solidarității Sociale, denumit în continuare *M.M.S.S.*, și Ministerul Familiei, Tineretului și Egalității de Șanse, denumit în continuare *M.F.T.E.S.*, duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul muncii și solidarității sociale,
Marius-Constantin Budăi

Ministrul familiei, tineretului
și egalității de șanse,
Gabriela Firea

*) Anexa se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1136 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul din șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, București.

MINISTERUL AFACERILOR EXTERNE

ORDIN
pentru publicarea Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU
2653 (2022)

În baza art. 5 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 202/2008 privind punerea în aplicare a sancțiunilor internaționale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 217/2009, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul art. 5 alin. (7) din Hotărârea Guvernului nr. 16/2017 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor externe emite prezentul ordin.

Articol unic. — Se dispune publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I, a Rezoluției Consiliului de Securitate al ONU 2653 (2022), prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Ministrul afacerilor externe,
Bogdan Lucian Aurescu

București, 8 noiembrie 2022.
 Nr. 2.882.

ANEXĂ

ORGANIZAȚIA NAȚIUNILOR UNITE

S/RES/2653 (2022)

Consiliul de Securitate

Distribuție generală
21 octombrie 2022

REZOLUȚIA 2653 (2022)

adoptată de Consiliul de Securitate în cadrul celei de-a 9159-a întruniri, la data de 21 octombrie 2022

Consiliul de Securitate, reafirmându-și angajamentul ferm față de suveranitatea, independența, integritatea teritorială și unitatea statului Haiti, reamintind toate rezoluțiile sale anterioare referitoare la Haiti, în special Rezoluția 2645 (2022), care, printre altele, a prelungit mandatul Biroului Integrat al Organizației Națiunilor Unite în Haiti (BINUH) cu un an, a cerut încetarea imediată a violenței între bande și a activităților infracționale și a exprimat disponibilitatea Consiliului de a lua măsuri adecvate, după caz, împotriva celor care sunt implicați în violența între bande, în activități infracționale sau în încălcări ale drepturilor omului sau care sprijină aceste violențe sau care întreprind acțiuni care subminează pacea, stabilitatea și securitatea în Haiti și în regiune,

constatând cu profundă îngrijorare criza politică, instituțională, economică, de securitate, a drepturilor omului, umanitară și de securitate alimentară din Haiti, care se prelungeste și se deteriorează, și reafirmând angajamentul comunității internaționale de a continua să sprijine poporul haitian,

recunoscând că excluderea și inegalitatea au un impact ca factori agravanți în situația din Haiti,

subliniind responsabilitatea principală a guvernului haitian de a aborda cauzele de lungă durată ale instabilității și inegalității,

reiterând necesitatea de a se ajunge de urgență la un acord privind un cadru durabil, limitat în timp și acceptat de comun acord pentru un proces politic condus de haitieni care să permită organizarea unor alegeri legislative și prezidențiale incluzive, libere și corecte, desfășurate în mod transparent, de îndată ce condițiile de securitate și pregătirile logistice o vor permite, cu participarea deplină, egală și semnificativă a femeilor și cu

implicarea tinerilor, a societății civile și a altor părți interesate relevante, și reamintind solicitarea adresată guvernului haitian de a furniza o actualizare a procesului politic,

exprimându-și profunda îngrijorare cu privire la nivelurile extrem de ridicate ale violenței între bande și ale altor activități infracționale, inclusiv răpiri, trafic de persoane și trafic de migranți, omucideri și violență sexuală și de gen, inclusiv viol și sclavie sexuală, precum și cu privire la impunitatea continuă a autorilor, corupția și recrutarea copiilor de către bande, precum și cu privire la implicațiile situației din Haiti pentru regiune,

îngrijorat de faptul că traficul ilicit și deturnarea de arme și materiale conexe de toate tipurile contribuie la subminarea statului de drept și a respectării drepturilor omului, pot împiedica furnizarea de asistență umanitară și pot avea consecințe umanitare și socioeconomice negative de amploare,

luând act de necesitatea de a interzice transferul de arme de calibru mic, arme ușoare și muniții către actori nestatali implicați sau care sprijină violența între bande, activitățile infracționale sau încălcările drepturilor omului în Haiti, precum și de a preveni traficul ilicit și deturnarea acestora,

încurajând cooperarea dintre statele membre în vederea prevenirii traficului ilicit de arme și a deturnării acestora, inclusiv prin furnizarea și schimbul de informații actualizate și în timp util pentru a identifica și combate sursele de trafic ilicit și lanțurile de aprovizionare,

recunoscând necesitatea urgentă de a aborda fluxurile financiare ilicite către Haiti, care permit funcționarea bandelor armate și reprezintă o amenințare tot mai mare la adresa stabilității țării, inclusiv prin acordarea de prioritate ruperii legăturilor dintre actorii politici și economici și bande,

exprimându-și îngrijorarea cu privire la lipsa de acces al Poliției Naționale Haitiene la porturile vitale care se află în mare parte sub controlul bandelor și cerând, în continuare, să se pună capăt ocupării ilegale a porturilor și a terminalelor de combustibil de către bande,

salutând lansarea de programe tehnice de către Biroul Națiunilor Unite pentru combaterea drogurilor și a criminalității (UNODC) pentru a ajuta autoritățile naționale să promoveze controlul frontierelor și al porturilor, să depisteze fluxurile financiare ilicite, să colaboreze la nivel transfrontalier pentru a combate criminalitatea transnațională, corupția și traficul de droguri și de arme, inclusiv prin intermediul Programului de control al containerelor al UNODC — Organizația Mondială a Vămirilor (WCO) și al programelor de gestionare a frontierelor, și salutând, de asemenea, foaia de parcurs regională a Comunității Caraibelor (CARICOM) pentru combaterea traficului de arme de foc,

recunoscând rolul important al țărilor vecine, al organizațiilor regionale și subregionale, precum CARICOM, și al altor parteneri internaționali,

exprimându-și profunda îngrijorare cu privire la activitățile infracționale persistente și destabilizatoare comise de bandele armate din Haiti și la transferul neîntrerupt de arme de calibru mic, arme ușoare și muniție către actorii implicați în violența între bande sau care o susțin,

condamnând atacurile și răpirile personalului ONU, violența împotriva sediilor diplomatice și jefuirea ajutorului umanitar și reamintind că responsabilitatea principală pentru siguranța și securitatea personalului și a bunurilor Organizației Națiunilor Unite revine statului gazdă,

făcând apel la toți actorii din Haiti să emită ordine clare de interdicere a tuturor încălcărilor și abuzurilor privind drepturile omului și subliniind necesitatea ca toți actorii să asigure accesul imediat, sigur și neîngrădit al organizațiilor umanitare,

subliniind faptul că măsurile impuse prin prezenta rezoluție nu sunt menite să aibă consecințe umanitare negative pentru populația civilă din Haiti,

recunoscând necesitatea de a se asigura că există proceduri corecte și clare pentru retragerea de pe listă a persoanelor, grupurilor, întreprinderilor și entităților desemnate în temeiul prezentei rezoluții și exprimându-și intenția de a lua în considerare autorizarea Ombudsmanului de a primi astfel de cereri de retragere de pe listă,

stabilind că situația din Haiti continuă să constituie o amenințare la adresa păcii și securității internaționale în regiune,

acționând în temeiul capitolului VII din Carta Organizației Națiunilor Unite,

1. solicită încetarea imediată a violenței, a activităților criminale și a încălcărilor drepturilor omului care subminează pacea, stabilitatea și securitatea în Haiti și în regiune, inclusiv răpirile, violența sexuală și de gen, traficul de persoane și introducerea ilegală de migranți, precum și omuciderea, execuțiile extrajudiciare și recrutarea copiilor de către grupurile armate și rețelele criminale;

2. îndeamnă toți actorii politici să se angajeze în mod constructiv în negocieri semnificative pentru a depăși impasul politic actual, pentru a permite organizarea de alegeri legislative și prezidențiale incluzive, libere și corecte, de îndată ce situația locală în materie de securitate o va permite;

Interdicția de călătorie

3. hotărăște că, pentru o perioadă inițială de un an de la data adoptării prezentei rezoluții, toate statele membre vor lua măsurile necesare pentru a împiedica intrarea sau tranzitul pe teritoriul lor al oricărei persoane desemnate de Comitetul instituit în temeiul paragrafului (19) de mai jos, cu condiția ca nicio dispoziție din prezentul paragraf să nu oblige un stat să refuze intrarea pe teritoriul său a propriilor resortisanți;

4. constată că persoanele desemnate pot avea mai multe naționalități sau pașapoarte, își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că acele călătorii între cele două state a căror naționalitate

sau pașaport o persoană desemnată o/îl are pot submina obiectivele interdicției de călătorie impuse la paragraful (3) și solicită ca Grupul de experți instituit în temeiul paragrafului (21) din prezenta rezoluție (denumit în continuare „Grupul de experți”) să raporteze Comitetului informații cu privire la astfel de călătorii;

5. decide că măsurile impuse la paragraful (3) de mai sus nu se aplică:

a. în cazul în care Comitetul stabilește, de la caz la caz, că o astfel de călătorie este justificată din motive de necesitate umanitară, inclusiv obligație religioasă;

b. în cazul în care intrarea sau tranzitul este necesar pentru îndeplinirea unui proces judiciar; și

c. în cazul în care Comitetul stabilește, de la caz la caz, că o scutire ar contribui la realizarea obiectivelor de pace și stabilitate în Haiti;

Înghețarea activelor

6. decide că, pentru o perioadă inițială de un an de la data adoptării prezentei rezoluții, toate statele membre îngheață fără întârziere toate fondurile, alte active financiare și resurse economice care se află pe teritoriile lor, care sunt deținute sau controlate, direct sau indirect, de orice persoane sau entități enumerate în anexa la prezenta rezoluție sau desemnate de Comitet sau de către orice persoane sau entități care acționează în numele sau la instrucțiunile acestora sau de către entități deținute sau controlate de acestea, și decide, de asemenea, că toate statele membre se asigură că nici aceste fonduri, nici alte fonduri, active financiare sau resurse economice nu sunt puse, direct sau indirect, la dispoziția sau în beneficiul acestor persoane sau entități de către resortisanții lor sau de către persoane aflate pe teritoriul lor;

7. decide că măsurile impuse la paragraful (6) de mai sus nu se aplică fondurilor, altor active financiare sau resurse economice care au fost stabilite de către statele membre relevante:

a. ca fiind necesare pentru cheltuieli de bază, inclusiv plata produselor alimentare, chirii sau ipoteci, medicamente și tratamente medicale, impozite, prime de asigurare și taxe de utilități publice sau exclusiv pentru plata unor onorarii profesionale rezonabile și rambursarea cheltuielilor suportate asociate cu furnizarea de servicii juridice în conformitate cu legislația națională sau a unor taxe sau tarife de servicii, în conformitate cu legislația națională, pentru deținerea sau gestionarea curentă a fondurilor, a altor active financiare și resurse economice înghețate, alte active financiare și resurse economice, după ce statul în cauză a notificat Comitetului intenția de a autoriza, după caz, accesul la astfel de fonduri, alte active financiare sau resurse economice și în absența unei decizii negative din partea Comitetului în termen de cinci zile lucrătoare de la această notificare;

b. ca fiind necesare pentru cheltuieli extraordinare, cu condiția ca această determinare să fi fost notificată Comitetului de către statul sau statele membre relevante și să fi fost aprobată de către Comitet;

c. să facă obiectul unui privilegiu sau al unei hotărâri judecătorești, administrative sau arbitrale, caz în care fondurile, alte active financiare și resurse economice pot fi utilizate pentru a satisface acest privilegiu sau această hotărâre, cu condiția ca privilegiul sau hotărârea să fi fost pronunțată înainte de data prezentei rezoluții, să nu fie în beneficiul unei persoane sau al unei entități desemnate de Comitet și să fi fost notificată Comitetului de către statul sau statele membre în cauză;

8. hotărăște că statele membre pot permite adăugarea la conturile înghețate în conformitate cu dispozițiile paragrafului (6) de mai sus a dobânzilor sau a altor câștiguri datorate pentru aceste conturi sau a oricăror plăți datorate în temeiul unor contracte, acorduri sau obligații care au luat naștere înainte de data la care aceste conturi au devenit supuse dispozițiilor prezentei rezoluții, cu condiția ca aceste dobânzi, alte câștiguri și plăți să facă în continuare obiectul acestor dispoziții și să fie înghețate;

9. hotărăște că măsurile prevăzute la paragraful (6) de mai sus nu împiedică o persoană sau o entitate desemnată să efectueze o plată datorată în temeiul unui contract încheiat înainte de includerea pe listă a unei astfel de persoane sau entități, cu condiția ca statele relevante să fi stabilit că plata nu este primită direct sau indirect de o persoană sau o entitate desemnată în conformitate cu paragraful (6) de mai sus și după ce statele relevante au notificat Comitetului intenția de a efectua sau de a primi astfel de plăți sau de a autoriza, după caz, deblocarea fondurilor, a altor active financiare sau resurse economice în acest scop, cu 10 zile lucrătoare înainte de o astfel de autorizare;

10. hotărăște că, fără a aduce atingere programelor de asistență umanitară desfășurate în alte părți, măsurile impuse la paragraful (6) din prezenta rezoluție nu se aplică plății fondurilor, a altor active financiare sau resurse economice necesare pentru a asigura furnizarea la timp a asistenței umanitare necesare de urgență sau pentru a sprijini alte activități care sprijină nevoile umane de bază în Haiti, de către Organizația Națiunilor Unite, agențiile sau programele sale specializate, organizațiile umanitare cu statut de observator în cadrul Adunării Generale a Organizației Națiunilor Unite care furnizează asistență umanitară și partenerii lor de punere în aplicare, inclusiv organizațiile neguvernamentale finanțate bilateral sau multilateral care participă la Planul de răspuns umanitar al Organizației Națiunilor Unite pentru Haiti;

Embargo ținut asupra armelor

11. hotărăște ca, pentru o perioadă inițială de un an de la data adoptării prezentei rezoluții, toate statele membre să ia imediat măsurile necesare pentru a împiedica furnizarea, vânzarea sau transferul, direct sau indirect, către sau în beneficiul persoanelor și al entităților desemnate de Comitet, de pe teritoriul lor sau prin acesta, de către resortisanții lor sau utilizând navele sau aeronavele aflate sub pavilionul lor, de arme și materiale conexe de orice tip, inclusiv arme și muniții, vehicule și echipamente militare, echipamente paramilitare și piese de schimb pentru cele menționate anterior, precum și asistență tehnică, formare, asistență financiară sau de altă natură, legate de activități militare sau de furnizarea, întreținerea sau utilizarea de orice tip de armament și material conexe, inclusiv furnizarea de personal înarmat de mercenariat, indiferent dacă provine sau nu de pe teritoriile lor;

12. încurajează statele membre să se asigure că există măsuri adecvate de marcare și de păstrare a înregistrărilor pentru a depista armele, inclusiv armele de calibru mic și armamentul ușor, în conformitate cu instrumentele internaționale și regionale la care sunt părți, și să analizeze cea mai bună modalitate de a ajuta, dacă este cazul și la cererea acestora, țările vecine să prevină și să depisteze traficul ilicit și deturnarea cu încălcarea măsurilor impuse la paragraful (11) din prezenta rezoluție;

13. invită toate statele, în special țările din regiune, să inspecteze, în conformitate cu autoritățile și legislația lor naționale și cu dreptul internațional, toate încărcăturile care urmează să ajungă în Haiti pe teritoriul lor, inclusiv în porturile maritime și în aeroporturi, în cazul în care statul în cauză deține informații care oferă motive rezonabile de a crede că încărcătura conține articole ale căror furnizare, vânzare, transfer și export sunt interzise de prevederile paragrafului (11) din prezenta rezoluție, în scopul de a asigura punerea în aplicare strictă a acestor dispoziții;

14. încurajează cooperarea regională terestră, aeriană și maritimă, după caz, pentru a detecta și a preveni încălcarea măsurilor impuse la paragraful (11) din prezenta rezoluție, precum și pentru a raporta în timp util cazurile de încălcare Comitetului instituit în conformitate cu prevederile paragrafului (19) de mai jos;

Criterii de desemnare

15. hotărăște că dispozițiile paragrafului (3) se aplică persoanelor fizice și că dispozițiile paragrafelor (6) și (11) se aplică persoanelor și entităților, desemnate pentru astfel de măsuri de către Comitetul instituit în temeiul prevederilor

paragrafului (19) din prezenta rezoluție ca fiind responsabile sau complice sau implicate, direct sau indirect, în acțiuni care amenință pacea, securitatea sau stabilitatea Haiti;

16. decide că astfel de acțiuni, astfel cum sunt descrise la paragraful (15) de mai sus, includ, dar nu se limitează la:

a. implicarea, directă sau indirectă, în activități infracționale și violențe care implică grupuri armate și rețele criminale care promovează violența, inclusiv recrutarea forțată a copiilor de către astfel de grupuri și rețele, răpiri, trafic de persoane și trafic de migranți, precum și omucideri și violență sexuală și de gen sau sprijinirea acestora;

b. sprijinirea traficului ilicit și a deturnării de arme și de materiale conexe sau a fluxurilor financiare ilicite legate de acestea;

c. acționarea pentru, în numele sau la comanda sau sprijinirea ori finanțarea în alt mod a unei persoane sau entități desemnate în legătură cu activitatea descrisă la literele (a) și (b) de mai sus, inclusiv prin utilizarea directă sau indirectă a produselor provenite din criminalitatea organizată, inclusiv a produselor provenite din producția și traficul ilicit de droguri și precursori ai acestora, origine din Haiti sau care tranzitează Haiti, din traficul de persoane și din traficul de migranți din Haiti sau din contrabanda și traficul de arme către sau din Haiti;

d. acționarea cu încălcarea embargoului asupra armelor stabilit la paragraful (11) din prezenta rezoluție sau care a avut ca efect furnizarea, vânzarea sau transferul, în mod direct sau indirect, de armament sau orice material conexe sau orice consultanță tehnică, formare sau asistență, inclusiv finanțare și asistență financiară, în legătură cu activitățile violente ale grupurilor armate sau ale rețelelor criminale din Haiti;

e. planificarea, conducerea sau comiterea de acte care încalcă legislația internațională în domeniul drepturilor omului sau de acte care constituie încălcări ale drepturilor omului, inclusiv cele care implică execuții extrajudiciare, inclusiv de femei și copii, și comiterea de acte de violență, răpiri, dispariții forțate sau răpiri pentru răscumpărare în Haiti;

f. planificarea, conducerea sau comiterea de acte care implică violență sexuală și de gen, inclusiv violul și sclavia sexuală, în Haiti;

g. obstrucționarea furnizării de asistență umanitară în Haiti sau a accesului la asistența umanitară în Haiti sau a distribuiri acestuia în Haiti;

h. atacarea personalului sau a sediilor misiunilor și operațiunilor Organizației Națiunilor Unite în Haiti, furnizarea de sprijin pentru astfel de atacuri;

17. solicită ca statele să se asigure că toate măsurile luate de acestea pentru a pune în aplicare prezenta rezoluție respectă obligațiile care le revin în temeiul dreptului internațional, inclusiv al dreptului internațional umanitar, dreptului internațional al drepturilor omului și dreptului internațional al refugiaților, după caz;

18. decide că persoana enumerată în anexa la prezenta rezoluție va face obiectul măsurilor impuse la paragrafele (3), (6) și (11) de mai sus;

Comitetul pentru sancțiuni

19. hotărăște să instituie, în conformitate cu prevederile articolului 28 din regulamentul său de procedură provizoriu, un comitet al Consiliului de Securitate format din toți membrii Consiliului (denumit în continuare „Comitetul”), care să îndeplinească următoarele sarcini:

a. să monitorizeze punerea în aplicare a măsurilor impuse în paragrafele (3), (6) și (11) de mai sus în vederea consolidării, facilitării și îmbunătățirii punerii în aplicare a acestor măsuri de către statele membre și să examineze și să decidă cu privire la cererile de derogări prevăzute la paragrafele (5) și (7) din prezenta rezoluție;

b. să caute și să examineze informații cu privire la persoanele și entitățile care ar putea fi implicate în actele descrise la paragrafele (15) și (16) de mai sus;

c. să desemneze persoanele și entitățile care vor face obiectul măsurilor impuse la paragrafele (3), (6) și (11) de mai sus;

d. să stabilească și să promulge liniile directoare care pot fi necesare pentru a facilita punerea în aplicare a măsurilor impuse mai sus;

e. să prezinte Consiliului de Securitate, în termen de 60 de zile, un raport privind activitatea sa, însoțit de observații și recomandări, în special cu privire la modalitățile de consolidare a eficacității măsurilor impuse la paragrafele (3), (6) și (11) din prezenta rezoluție, iar ulterior să prezinte un raport anual;

f. să încurajeze un dialog între Comitet și statele membre interesate, în special cele din regiune, inclusiv prin invitarea reprezentanților acestor state să se întâlnească cu Comitetul pentru a discuta punerea în aplicare a măsurilor;

g. să solicite de la toate statele orice informații pe care le poate considera utile cu privire la acțiunile întreprinse de acestea pentru a pune în aplicare în mod eficient măsurile impuse;

h. să examineze și să ia măsurile corespunzătoare cu privire la informațiile privind presupusele încălcări sau nerespectarea măsurilor prevăzute la paragrafele (3), (6) și (11);

20. îndrumă Comitetul să coopereze cu alte comitete de sancțiuni relevante ale Consiliului de Securitate;

Raportare

21. solicită secretarului general să creeze, pentru o perioadă inițială de 13 luni, în consultare cu Comitetul, un grup de 4 experți („Grupul de experți”) sub conducerea Comitetului și să ia măsurile financiare și de securitate necesare pentru a sprijini activitatea Grupului și decide că acesta va îndeplini următoarele sarcini:

a. să asiste Comitetul în îndeplinirea mandatului său, astfel cum este specificat în prezenta rezoluție, inclusiv prin furnizarea în orice moment Comitetului de informații relevante pentru potențiala desemnare, într-o etapă ulterioară, a persoanelor și entităților care ar putea fi implicate în activitățile descrise la paragrafele (15) și (16) de mai sus;

b. să culeagă, să examineze și să analizeze informații de la state, de la organismele relevante ale ONU, de la organizațiile regionale și de la alte părți interesate cu privire la punerea în aplicare a măsurilor decise în prezenta rezoluție, în special referitoare la incidente privind sursa și rutele traficului de arme către Haiti și incidente de subminare a tranziției politice;

c. să prezinte Consiliului, după discuții cu Comitetul, un raport interimar până la 15 martie 2023, un raport final până la 15 septembrie 2023, precum și actualizări periodice între timp;

d. să asiste Comitetul în perfecționarea și actualizarea informațiilor de pe lista persoanelor și entităților care fac obiectul măsurilor impuse în temeiul prevederilor paragrafelor (3), (6) și (11) din prezenta rezoluție, inclusiv prin furnizarea de informații de identificare și de informații suplimentare pentru rezumatul narativ disponibil publicului al motivelor includerii pe listă;

22. îndrumă Grupul de experți să coopereze cu BINUH, cu UNODC, cu CARICOM și cu grupurile de experți relevante

înființate de Consiliul de Securitate pentru a sprijini activitatea comitetelor sale de sancțiuni, după caz;

23. îndeamnă toate părțile și toate statele membre, precum și organizațiile internaționale, regionale și subregionale să asigure cooperarea cu Grupul de experți și îndeamnă, de asemenea, toate statele membre implicate să asigure siguranța membrilor Grupului de experți și accesul neîngrădit, în special la persoane, documente și site-uri, pentru ca Grupul de experți să își execute mandatul;

24. constată că procesul de selecție a experților care compun Grupul de experți ar trebui să acorde prioritate numirii persoanelor cu cele mai solide calificări pentru a îndeplini sarcinile descrise mai sus, acordând în același timp atenția cuvenită importanței reprezentării regionale și de gen în procesul de recrutare;

Revizuire

25. afirmă că va monitoriza permanent situația din Haiti și că este pregătit să revizuiască oportunitatea măsurilor cuprinse în prezenta rezoluție, inclusiv consolidarea, modificarea, suspendarea sau ridicarea măsurilor, după cum va fi necesar în orice moment, în funcție de progresele înregistrate în ceea ce privește următoarele criterii de referință esențiale:

a. în cazul în care guvernul haitian a dezvoltat o capacitate adecvată în domeniul judiciar și al statului de drept pentru a face față grupurilor armate și activităților legate de criminalitate;

b. reducerea progresivă a numărului de acte de violență comise de grupurile armate și de rețelele criminale, inclusiv a numărului de omucideri intenționate, răpiri și incidente de violență sexuală și de gen, măsurate anual, începând cu perioada inițială de douăsprezece luni de la adoptarea prezentei rezoluții;

c. progresele înregistrate în ceea ce privește obiectivele de referință 2, 3, 4 și obiectivele conexe, astfel cum sunt prezentate în Raportul secretarului general din 13 iunie 2022 (S/2022/481);

d. diminuarea progresivă a numărului de incidente de trafic ilicit și de deturnare a armelor, precum și a fluxurilor financiare ilicite provenite din acestea, inclusiv prin creșterea numărului și a volumului de confiscări de arme, măsurate anual, începând cu perioada inițială de douăsprezece luni de la adoptarea prezentei rezoluții;

26. solicită, în acest sens, secretarului general, în strânsă coordonare cu Grupul de experți, să efectueze, până la 15 septembrie 2023, o evaluare a progreselor înregistrate în ceea ce privește principalele criterii de referință stabilite în paragraful de mai sus;

27. invită UNODC să colaboreze cu BINUH și cu Grupul de experți, după caz, și să raporteze Comitetului cu privire la recomandările de stopare a fluxurilor financiare ilicite și a traficului și deturnării de materiale legate de arme în Haiti;

28. hotărăște să rămână în mod activ sesizat cu privire la această chestiune.

ANEXĂ

Jimmy Cherizier (alias „Barbeque”) s-a implicat în acte care amenință pacea, securitatea și stabilitatea din Haiti și a planificat, a dirijat sau a comis acte care constituie încălcări grave ale drepturilor omului.

Jimmy Cherizier este unul dintre cei mai influenți lideri de bandă din Haiti și conduce o alianță de bande haitiene cunoscută sub numele de „Familia G9 și aliații”.

În timp ce servea ca ofițer în cadrul Poliției Naționale Haitiene (HNP), Cherizier a planificat și a participat la atacul mortal din noiembrie 2018 împotriva civililor dintr-un cartier din Port-au-Prince cunoscut sub numele de La Saline. În timpul acestui atac, cel puțin 71 de persoane au fost ucise, peste 400 de case au fost distruse și cel puțin șapte femei au fost violate de bande înarmate. De-a lungul anilor 2018 și 2019, Cherizier a condus grupuri armate în atacuri coordonate, brutale în cartierele din Port-au-Prince. În mai 2020, Cherizier a condus bande armate într-un atac de cinci zile în mai multe cartiere din Port-au-Prince, în care au fost ucși civili și casele au fost incendiate. Începând cu 11 octombrie 2022, Cherizier și confederația sa de bande G9 blochează în mod activ libera circulație a carburanților de la terminalul de carburanți Varreux — cel mai mare din Haiti. Acțiunile sale au contribuit în mod direct la paralizia economică și la criza umanitară din Haiti.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2023 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	100 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2023.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

